

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.096 van 17 april 1996
in de zaak A. 63.509/IV-15.123.**

In zake : Louis PEETERS,
wonende te POEDERLEE (LILLE),
Heikant 60

tegen :

de Post.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Louis PEETERS op 2 mei 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de bestuurder-directeur van de algemene directie personeel van de Post van 27 maart 1995 waarbij hij van rechtswege en zonder opzegging uit zijn ambt van eerstaanwezend postman wordt ontslagen met ingang van 30 januari 1995;

Gelet op het arrest nr. 56.023 van 25 oktober 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 16 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Inspecteur P. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker wordt op 14 januari 1994 door de pensioencommissie in beroep definitief ongeschikt bevonden om zijn functies op een normale en regelmatige wijze te vervullen doch wel geschikt om tewerkgesteld te worden op een dienst zonder fietsen. De beslissing vermeldt dat indien zijn bestuur hem bericht dat het hem onder die voorwaarden kan tewerkstellen hij onmiddellijk het werk moet hervatten.

1.2. Verzoeker wordt dan verzocht zijn dienst te hervatten te Deurne 1 maar hij herneemt niet. Dientengevolge vraagt de Post op 13 april 1994 bij de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) een controleonderzoek. Op 2 juni 1994 deelt deze dienst aan de Post mee dat uit het geneeskundig onderzoek is gebleken dat er geen enkel nieuw medisch feit voorhanden is dat een verdere afwezigheid wegens ziekte of arbeidsonbekwaamheid rechtvaardigt. Ingevolge het resultaat van dit onderzoek wordt aan de postontvanger van het kantoor Lille opgedragen verzoeker onmiddellijk op te roepen om zijn aangepaste dienst te Deurne 1 te verzekeren en mocht hij

daar niet op ingaan over te gaan tot de toepassing van de bepalingen van artikel 24 van het RPP 334, zijnde de procedure voorafgaand aan het ontslag van ambtswege wegens afwezigheid van meer dan tien dagen.

Verzoeker herneemt niet maar stuurt op 20 juni 1994 een brief waarin hij uiteenzet dat hij om medische redenen het werk niet kan hervatten. Hij dient ook medische attesten in ter rechtvaardiging. Dientengevolge oordeelt de postontvanger van het kantoor Lille dat verzoeker verder op rechtmatige wijze afwezig was en zet hij de procedure "art. 24" niet in gang.

1.3. Op 25 november 1994 herinnert het hoofdbestuur aan haar opdracht om verzoeker onmiddellijk opnieuw in dienst te roepen.

Omdat het alsdan niet meer mogelijk is verzoeker te Deurne 1 tewerk te stellen, moet een nieuwe plaats van tewerkstelling worden gezocht. Ondertussen blijft verzoeker voort medische attesten indienen. Bij een controleonderzoek op 15 december 1994 door een controlearts van de Medische Dienst PLUS-MC wordt zijn afwezigheid wegens medische redenen op basis van een attest voor de periode 10 december 1994 tot 27 januari 1995 verantwoord bevonden.

Er wordt over dit alles verslag uitgebracht bij het hoofdbestuur dat op 13 januari 1995 antwoordt dat dringend moet onderzocht worden of verzoeker al dan niet onder de door de pensioencommissie gestelde voorwaarden kan worden tewerkgesteld, dat in positief geval hij verzocht moet worden onmiddellijk zijn dienst te hervatten en dat indien hij niet hervat de procedure voorafgaand aan het ambtshalve ontslag moet worden gestart. Het hoofdbestuur is van mening dat de attesten ingediend bij PLUS-MC niets ter zake doen.

In opdracht van de gewestelijke directie brengt de postontvanger van Lille er verzoeker van op de hoogte dat hij op 30 januari 1995 de dienst moet hervatten in het kantoor Antwerpen 6. Verzoeker antwoordt

onmiddellijk dat hij de dienst om medische redenen niet kan hernemen en dat hij het werk zal hervatten zodra zijn gezondheid het toelaat. Hij dient een medisch attest in, gedateerd 26 januari 1995, dat een afwezigheid wegens ziekte voorziet van tweeënveertig dagen ingaand op 28 januari 1995.

1.4. Bij aangetekend schrijven van 30 januari 1995 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij, vermits hij zijn dienst niet heeft aangevangen, vanaf 30 januari 1995 als onwettig afwezig wordt beschouwd. Op 1 februari 1995 wordt hij een laatste maal aangemaand zijn dienst te hernemen of zijn afwezigheid onverwijld te rechtvaardigen. Er wordt uitdrukkelijk vermeld dat indien hij zonder geldige reden langer dan tien dagen afwezig blijft, met toepassing van artikel 132 van het personeelsstatuut zijn ambtshalve ontslag aan de hogere overheid zal worden voorgesteld.

Hij antwoordt op 3 februari 1995 dat hij de dienst niet kan verzekeren wegens ziekte. Daarbij verwijst hij naar het voornoemde medisch getuigschrift.

Kopie van de stukken wordt op 8 februari 1995 bezorgd aan het hoofdbestuur. Dit vraagt op 13 februari 1995 aan de Administratieve Gezondheidsdienst of de afwezigheid van verzoeker sinds 30 januari 1995 al dan niet veroorzaakt is door andere medische feiten dan die welke aan de basis lagen van de beslissing van de pensioencommissie van 14 januari 1994 en van de beslissing na controleonderzoek van 2 juni 1994.

Op 8 maart 1995 antwoordt de Administratieve Gezondheidsdienst dat het onderzoek van verzoeker heeft uitgewezen dat er geen enkel nieuw medisch feit voorhanden is dat een afwezigheid of een arbeidsonbekwaamheid wegens ziekte of gebrekkigheid rechtvaardigt.

1.5. Ondertussen stelt de postontvanger te Lille op 10 februari 1995 officieel voor verzoeker te ontslaan wegens ongewettigde afwezigheid van meer dan tien dagen.

Verzoeker wordt daarvan diezelfde dag nog op de hoogte gebracht.

Op 23 maart 1995 wordt het voorstel voorgelegd aan de bestuurder-directeur die bij besluit van 27 maart 1995 verzoeker van rechtswege ontslaat met ingang van 30 januari 1995 op grond van het feit dat hij na een geoorloofde afwezigheid zonder geldige reden nagelaten heeft zijn dienst te hervatten en meer dan tien dagen afwezig is gebleven sedert 30 januari 1995.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de motieven van de bestreden beslissing onjuist zijn; dat zijn betoog erop neerkomt dat het bestreden besluit ten onrechte is gestoeld op artikel 132, 4° van het administratief statuut van de postambtenaren; dat hij betwist dat hij zonder geldige reden nagelaten heeft zijn dienst te hervatten en meer dan tien dagen afwezig is gebleven; dat hij hiervoor verwijst naar de door hem gegeven verantwoording en in het bijzonder naar het medisch attest dat zijn afwezigheid dekte van 28 januari 1995 tot 10 maart 1995; dat hij stelt dat hij er kon van uitgaan dat evengenoemd attest geldig was, aangezien de vorige na de beslissing van de pensioencommissie van 14 januari 1994 ingediende medische attesten en die aanleiding hebben gegeven tot een onderzoek door een controlearts, geldig werden bevonden, geldigheid die verzoeker afleidt uit het feit dat zijn langdurige afwezigheid gegrond op die attesten door de verwerende partij niet als ongewettigd werd beschouwd;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij verzoeker bij herhaling heeft aangemaand om het werk te hervatten omdat de medische stukken die hij aanbracht werden ontkracht door de Administratieve Gezondheidsdienst en dat verzoeker in gebreke is gebleven supplementaire elementen aan te brengen ter

rechtvaardiging van zijn afwezigheid van die aard dat zij de medische beoordeling van de Administratieve Gezondheidsdienst kunnen weerleggen;

2.1.3.1. Overwegende dat de bestreden beslissing is gestoeld op artikel 132, 4° van hoofdstuk XVI van het administratief statuut van de postambtenaren, naar luid waarvan de ambtenaar die na een geoorloofde afwezigheid zonder geldige reden nalaat zijn dienst te hervatten en meer dan tien dagen afwezig blijft van rechtswege en zonder opzegging de hoedanigheid van ambtenaar verliest; dat die bepaling nagenoeg de transcriptie is van artikel 112, 3° van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel;

2.1.3.2. Overwegende dat, zoals de Raad van State in meerdere arresten, onder meer de arresten nr. 25.383, VERHEYEN, van 29 mei 1985, nr. 26.786, LOONES, van 26 juni 1986, nr. 42.573, HUSSON, van 8 april 1993, heeft geoordeeld, het ontzeggen van een tuchtrechtelijk karakter -met daaraan verbonden het ontzeggen van de tuchtrechtelijke rechten van verdediging- aan het ontslag van ambtswege op grond van artikel 112, 3° en 4° van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 gestoeld is op de gedachte dat de ambtenaar die na een geoorloofde afwezigheid zijn dienst niet hervat of die zonder geldige reden zijn post verlaat en meer dan tien dagen afwezig blijft, geacht wordt zelf uit de dienst te zijn getreden, de dienst uit eigen beweging te hebben verlaten en dat derhalve het bestuur tot bedoeld ontslag enkel mag overgaan wanneer, gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, het vermoeden dat de betrokken ambtenaar niet langer wenst in dienst te blijven niet weerlegd is; dat daarbij het niet van belang is of het door betrokkene aangebrachte motief ter weerlegging van dat vermoeden de toets van de wettigheid kan doorstaan; dat, immers, dat motief als louter feitelijk gegeven in aanmerking moet worden genomen;

2.1.3.3. Overwegende dat in de onderhavige zaak de verwerende partij niet mocht vermoeden dat verzoeker vrijwillig uit dienst was getreden; dat, immers, op het verzoek van de postontvanger van Lille om zijn dienst op 30 januari 1995 te hervatten, verzoeker antwoordt dat hij de dienst om medische redenen niet kan hernemen en een medisch attest indient, gedateerd 26 januari 1995, dat in een afwezigheid wegens ziekte voorziet van tweeënveertig dagen ingaand op 28 januari 1995; dat daarenboven verzoeker aan zijn verantwoording toevoegt "... zodra de gezondheid het toelaat zal ik onmiddellijk het werk hervatten"; dat op de aanmaning aan verzoeker op 1 februari 1995 gegeven om zijn dienst onmiddellijk te hervatten of zijn afwezigheid onverwijld te rechtvaardigen, verzoeker nogmaals antwoordt dat hij de dienst niet kan verzekeren wegens ziekte, verwijzend naar voormeld medisch attest; dat met die brieven de houding van verzoeker niet noodzakelijk verantwoord wordt en deze mogelijk het nemen van een tuchtmaatregel of van een andere maatregel wettigt, maar dat die brieven genoegzaam het vermoeden weerleggen dat verzoeker niet langer in dienst wenste te blijven; dat dienvolgens verzoekers houding geen reden kan zijn om hem met toepassing van artikel 132, 4° van het administratief statuut van de postambtenaren ambtshalve en zonder opzegging te ontslaan; dat het middel in de aangegeven mate gegrond is; dat in acht genomen het sub 2.1.3.2. gestelde, het niet relevant is te onderzoeken of verzoekers afwezigheid inderdaad gerechtvaardigd was;

3.2.1. Overwegende dat eveneens het tweede middel, gestoeld op de schending van de hoorplicht onbesproken kan worden gelaten, daar het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de bestuurder-directeur van de algemene directie personeel van de Post van 27 maart 1995 waarbij Louis PEETERS van rechtswege en zonder opzegging uit zijn ambt van eerst-aanwezend postman wordt ontslagen met ingang van 30 januari 1995.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.